

Carlsen: Jeg troer at have udtalt, af hvad Grund jeg er imod § 21, saa at jeg kan henholde mig til, hvad der i den foregaaende Discusjon er kommen frem. Jeg skal erklære, at jeg agter at stemme for det Forslag, som er stillet paa Bladet Nr. 60, men alligevel mod hele Paragraphen. Jeg har i og for sig Intet imod, at Menigheden faaer nogen Indflydelse paa, hvem der skal ansættes som Præst. Det er kun i den Forbindelse, hvori denne Ret er stillet med Oprettelsen af Menighedsraad, at jeg har Noget derimod.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** De ærede Forslags-
stillere ville uidentivl indrymme, at den Be-
mærkning, der blev gjort med Hensyn til Valget
af Præsten, ogsaa gjælder med Hensyn til Valget
af Capellanen, og at, hvis der ikke stæer nogen
Forandring i Udbringelsesforlaget, kan Menig-
hedsraadet forhindre, at Præsten overhovedet
faaer nogen Capellan, ligesom ogsaa bestemme,
hvilken Capellan han skal have. Det vil der-
for i den Stikelse, hvori det foreligger, ikke
kunne blive til endelig Lov; men hvis man imid-
lertid skulde vedtage det, er jo — jeg kunde næsten
sige besvære — Lovforslagets Behandling ikke
endt dermed. Der er Leilighed til at fornye
Behandlingen af dets enkelte Punkter. Hvis
man finder Betænkelse ved, at Lovforslaget
skulde virke som Rønnebær, finder jeg, at det
stillede Forslag vil give Paragraphen en endnu
stærkere Rønnebær karakter. Jeg kan derfor
ikke forstaae, hvorledes man kan være imod
Paragraphen, fordi den er tillokkende, og saa
gjøre den endnu mere tillokkende ved at stemme
for dette Forslag. Det forøger kun den Lei-
lighed til Forandring, som denne Sags lang-
varige Forhandling har givet mig rig Anled-
ning til.

Carlsen: Jeg finder det besynderligt, at
den høitærede Minister kunde forundre sig der-
over. Jeg har det Haab, at de Herrer, der
ere tilstede her, ikke ville lade sig bevæge til at
stemme for Loven. Skulde det stæe, da haaber
jeg, den vil blive forkastet paa et andet Sted,
men feiler jeg, og kommer den endelig ud, saa
troer jeg, at den vil fange alligevel, enten man

sætter dette til eller ikke, og saa vil jeg dog
hellere have, at Menighederne faae Noget af,
hvad den ærede Minister kaldte en mæssig Ret,
end blot den mere luftige, skjøndt jeg ikke skal
nægte, at der kan være noget Tillokkende der-
ved ogsaa.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Det er altsaa den ærede
Rigsdagsmands Mening, at han anseer Para-
graphen for at være Rønnebær, men han vil,
naar det skal være, sætte endnu flere Rønne-
bær til for at gjøre den endnu mere tillof-
fende.

Carlsen: Ja, naar det skal være og de
endelig skulle have dem, saa seer jeg helst, at
det smager Bedkommende saa godt som muligt.

Frolund: Jeg vil blot tillade mig at an-
føre nogle saa Ord om Capellanen. Jeg kan
ikke indrymme Rigtigheden af de Bemærkni-
ger, som den ærede Minister har fremsat; det
forekommer mig, at her er et heelt andet For-
hold ved Ansættelsen af Capellanen; han an-
sættes jo ikke paa samme Maade som Præsten.
Det er her, om jeg saa maa sige, hjemlige
Forhold, der komme i Betragtning, og det fore-
kommer mig, som jeg før sagde, meget natur-
ligt, at hvor der er et godt Forhold tilstede
imellem Præst og Menighed, der vil man altid
let kunne enes om Valget, og er der ikke et
saadant godt Forhold tilstede, da vil Raadet
være en daarlig Indretning. Men er Forhol-
det godt, saa ville de enes om Sagen, og skulde
de endelig ikke kunne enes, saa vilde jeg ikke
anse det for en Ulykke, at Præsten, naar han
saaledes laa i Strid med Menigheden, gif
af; det var ikke mere, end han vel havde
fortjent.

N. Hansen: Ja, jeg skal jo naturligtvis
ikke nægte, at jeg har siddet mig lidt dorst i
dette lange Møde. Jeg vil forøvrigt kun be-
mærke, at naar der er talt saa meget om Røn-
nebær, saa har det forundret mig, at der kun
er talt om een Paragraph; der skulde være
Rønnebær; thi jeg maa oprigtig talt sige, at
jeg anseer hele Loven for Rønnebær altsammen,